

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. XVI. De impedimento ex clandestinitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

& seq. & in ordine ad præstandum impedimentum matrimonio non attenditur affinitas secundum leges, sed secundum sacros canones ex n. eod. Non nascitur ex copula, nisi perfecta, & consummata per n. 1213. & de jure canonico tam fornicaria, quam conjugali per n. 1215. ex affinitate non nascitur affinitas per n. 1214. & n. 1223. Unde inter consanguineos viri, & mulieris, inter quos habita est carnalis copula, nulla est affinitas, nullum impedimentum exinde, per n. 1214. & seq. sed tantum inter virum, & consanguineos mulieris cognita ab illo, ac inter istam, & consanguineos viri. Consanguinei talis mulieris, in eo gradu, & linea, sunt affines viro, in quo gradu, & linea, sunt consanguinei mulieris, & vicissim consanguinei viri in eo gradu & linea sunt affines mulieris, in quo gradu & linea sunt consanguinei viri, juxta regulam in n. 1225. ubi etiam n. 1227. dedimus regulam construendi arborem affinitatis.

Affinitas, saltem de jure canonico, habet suos gradus per n. 1228. & alia est legitima, alia illegitima ex n. 1217. & seq. Utraque dirimit matrimonium inter affines, ex n. 1216. & seq. jure tamen solum Ecclesiastico, etiam in primo gradu tam lineæ rectæ, quam transversæ, seu lateralis per n. 1231. & seq. & quidem perpetuo ex n. 1216. & seq. olim utraque extendit se ad septimum gradum inclusivè; hodie autem legitima, solum ad quartum; illegitima ad secundum duntaxat gradum inclusivè, per n. 1229. de penis autem contrahentium in gradu prohibito, dictum est à n. 1238. Affinitatis tria sunt genera, ex n. 1218. ubi in seq. expositum, quomodo & quando, primum, secundum, & tertium genus affinitatis contrahatur. Cæterum genus non mutat gradum affinitatis ex n. 1219. inter consanguineos viri, & mulieris, inter quos copula intercessit, nasci potest affinitas secundi, & tertij generis, per n. 1220. secundum, & tertium genus in ordine ad matrimonia, jure canonico non attenditur ex n. 1223. attenditur tamen quædamque in alijs causis per n. jam citatum.

§. XV.

De impedimento ex impotentia.

De impotentia agitur tit. 15. à n. 1261. est vitium corporis naturale, vel accidentale, impediens coitum, per n. 1273. Talis impotentia coeundi, seu exercendi copulam perfectam, seu naturalis, five accidentalis, præstat impedimentum impotenti, dirimens matrimonium contrahendum, aut eo stante contractum; ex n. 1265. & seq. & quidem quoad omne matrimonium, si sit naturalis absoluta, & perpetua; vel si respectiva, solum cum illo, respectu cuius impotens est, non respectu aliorum, per n. 1266. non autem si solum sit temporalis per n. 1268. est impedimentum juris naturalis ex n. eod. nascitur vel ex frigidity in viro, n. 262. vel ex nimia arctitudine in femina per n. eund. vel ex maleficio, aut alia causa extrinseca in alterutro, aut utroque per n. eundem. Sterilitas nullum parit impedimentum matrimonio per n. 1272. nec impotentia superveniens matrimonio rite contracto, etiam rato tantum ex n. 1274. & seq. nec senium, vel infirmitas ex n. 1284. & seq. quid dicendum de hermaphroditis, enouchis, & spadonibus, constat ex n. 1286. & seq. de impotentia ex parte mulieris, & ad quid teneatur, diximus à n. 1289. & impotentia dubia, à n. 1294. an conjunctus potens, & quando ac qualiter reclamare possit contra matrimonium ex impotentia alterius? à n. 1296. an matrimonium ob unius impotentiam dissolutum restaurari, & quomodo debeat à n. 1309.

§. XVI.

De impedimento ex clandestinitate.

Hoc impedimentum inductum est jure Tridentini: unde clandestinitas hic supponit pro defectu formæ à Tridentino præscriptæ in contractu matrimoniali, nimirum ut fiat *in facie Ecclesie*, seu in præsentia Parochi, & testium; de illo egimus tit. 3. à n. 632. olim matrimonium contractum cum tali defectu, seu cum dicta clandestinitate, validum erat, sed illicitum, ex n. 633. hodie autem, ubi decretum

tum Tridentini publicatum est, non tantum est illicitum (nam quoad hoc nihil innovatum est) sed etiam invalidum propter inhabilitatem contrahentium ad sic contrahendum, inductam à Tridentino per n. 635. Neque per hoc ab Ecclesia in materia hujus sacramenti, facta est ulla mutatio formalis, ut expositum est à n. 1887. sponsalia autem de futuro etiam hodie non tantum validè, sed etiam licitè sunt clandestinè per dicta à n. 123.

1998. Decretum Concilij, irritans matrimonium simpliciter clandestinè celebrata in loco, ubi publicatum est, non est penale per n. 637. Forma à Tridentino præscripta (ut matrimonium fiat in facie Ecclesie) est substantialis, & non merè probatoria ex n. 638. dictum decretum (in quantum irritans) non obligat ubique, sed tantum, ubi publicatum est, n. 640. Et quamvis matrimonium sponforum retinentium domicilium à loco, ubi hoc decretum locum habet, ad alium de industria transeuntium, ubi Tridentinum non obligat, ut ibi clandestinè contracto matrimonio revertantur ad propria, validum censet Sanchez & alij, ut retulimus n. 643. contrarium tamen sentiunt alij svidem à n. 644. Tale tamen matrimonium, si non valet in vim matrimonij, valet saltem in vim sponsalium de futuro ex n. 651.

Ubi ad valorem matrimonij requiritur præsentia Parochi, necessaria est præsentia ejus, qui est proprius sponforum Parochus, vel alius de ipsius licentia Sacerdos, per n. 657. Est autem in ordine ad hunc effectum Parochus proprius, si saltem unus sponforum sit ejus Parochianus, ex n. 660. & seq. Proprius sponforum Parochus, etiam in aliena Parochia validè assistit matrimonio suorum ex n. 661. imò & licitè, secluso scandalo, ex n. 662. sufficit autem tam Parochi, quam testium, præsentia moralis, de qua n. 673. etiam si vi, vel fraude Parochus, & testes detinerentur per n. cit. & seq.

1999. Præter proprium sponforum Parochum nullus validè assistit eorum matrimonio, nisi sacerdos de ipsius, vel Ordinarij licentia, ex n. 677. & seq. Talis sacerdos à Parocho, vel Ordinario delegatus ad causam specialem v. g. ut assistat horum matrimonio, non potest subdelegare alteri

Tom. IV.

nisi expressè cum hac potestate, quòd possit alteri subdelegare, constitutus sit ex n. 681.

De poenis matrimonij clandestini jure statutis in sic contrahentes, vel eorum liberos, egimus à n. 694. de denuntiationibus à n. 684. qui *presumit* assistere matrimonio secundum quid clandestino, seu culpabiliter omisis denuntiationibus, per triennium ab officio suspendendus est, ex n. 725. & seq. assistens autem matrimonio alienorum, aut eos benedicens, manet suspensus, dum ab Ordinario ejus Parochi, qui assistere debebat, absolvatur ex n. 728. Testes, qui assistunt matrimonio vel simpliciter, vel secundum quid clandestino, arbitrio ordinarij puniendi sunt ex n. eodem.

§. XVII.

De impedimento ex Raptu.

Raptus mulieris (de quo actum à nobis est *tit. 1. à n. 507.*) causà matrimonij cum ea incundi, jure novo Tridentini est impedimentum dirimens matrimonium contrahendum, aut eo stante contractum, inter Raptorem & Raptam, quam diu ipsa est in potestate raptoris, ex n. 709. & probabiliter etiam procedit, si mulier rapiat virum ex n. 521. Raptus autem non dirimit sponsalia de futuro ex n. 128. nec matrimonium inter raptam, & eum, qui rapit nomine alieno ex n. 518. non attenditur ad effectum dirimendi qualitas mulieris, ex n. 519. nisi sit sponsa propria, ex n. 514. cum limitatione ibidem posita. Est impedimentum juris tantum Ecclesiastici, ex n. 707. & solum temporale ex n. cod. & hoc impedimentum stat, esto mulier rapta consentiat in matrimonium, dum adhuc est in potestate raptoris, ex n. 516. intellige, si raptus est factus ex fine incundi matrimonium cum rapta ex n. 510.

Not. autem, non committi raptum, sub dicta dispositione irritante Concilij comprehensum, si mulier consentiens abductioni, vi opprimeretur, ex n. 515. secus, secundum aliquos, si vir uxorem invitam raperet, ut durante matrimonio rato tantum, eam opprimeret, ad consummandum matrimonium, ne religionem ingredi possit ex n. 515. sed contrarium proba-

R r r

proba-